

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 25. Galliarum Regis consilium de bello Turcis inferendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

Secl. XV.
A. C. 1495.

§. XXV.

*Galliarum Regis consilium de bello
Turcis inferendo.*

Comm. l. 7.
c. 14.

Cum ergo Neapolitana annonæ horrea penitus exhausta essent, Comminæus, quem Rex anno jam præcedenti ad Venetos ablegabat, ingentem denuo com meatus copiam magnis sumptibus collegit, quæ ad expeditionem adversus Turcas destinata esset. Favebat ad hoc bellum temporis rerumque ratio; quippe Bajazethes cum a bellandi cupidine alienum foveret animum, adeo a subditis suis vilipendebatur, ut illum, si forte ab hostibus bello peteretur, armis tueri omnino detrectarent: Præterea Græci libertatis per Mahometem Bajazethis Patrem ablatæ adhuc memores, avidè impositum Turcarum jugum excutere anhelabant; quare clam ad Carolum Regem Oratores decernebant, qui omnes Græcos communi opera seditionem moturos pollicebantur, quamprimum Galliarum Rex copias suas in Græciam missurus esset. Eo ex negotio Comminæus Venetiis hærebat, ibique exiguam instruebat classem, cui Constantinus Achajæ Princeps imperaret, eoquod ipse hoc bello rebus suis maxime consultum iri speraret, cum de hæreditario Thessaliæ, & Thra-

Thraciæ jure cum Turcis contenderet. Sæcul. XV.
A. C. 1495.
 Porro pro causa belli in Mahometanos movendi obtendebatur Zizimus Bajazethis frater, quem Papa Gallorum Regi traderat; ast Ottomanus hujus Principis obitus amplissimas hæc spes evertit, nec infirmam quoque ad dissipanda hæc consilia operam adjiciebant Veneti, nec non summus Pontifex, (*) qui Sultanum de clandestino, quod Rex cum Constantinopolitanis foveret, commercio edocebant, qua proditione facta plusquam quinquaginta Christianorum millia tam bonis, quam vita spoliati perierunt, & ipse Achajæ Princeps ægre salutis suæ fuga consulere reliquum habebat; hi enim

(*) Hujus proditionis culpam Continuator immerito in Papam conjicit, ac falso Communionem allegat; hic enim nullam de Papa mentionem facit, de Venetis vero hæc habet: *Cum Veneti mortem fratris Imperatoris Turcici rescirent, deliberarunt id Turcis indicare per Secretarium quemdam . . . retulitque mihi ipse Constantinus, quod Veneti indices mississent proximis Turcarum præsidiis, ipsique Imperatori.* Adeo nempe Continuator nullas Pontifici invidiam conciliandi occasiones prætermisit, ut etiam falsa veris adjicere haud erubuerit.

Sæcul. XV. A.C. 1495. nim omnes missis a Carolo copiis, eo-
que Græciam intrante, plures mariti-
mas urbes occupandi consilium cepisse
deprehendebantur (*).

§. XXVI.

*Ferdinandus juri in Neapolis regnum
cedere paratus.*

Guicci. l. 2. Equidem dissipati consilii dolorem tem-
perasset agitata cum Ferdinando Nea-
polis Rege concordia, si saltem hæc o-
ptatum habuisset successum, & Neapo-
litanus regno omnino cessisset, amplum-
que in Franciæ regno Principatum vicis-
sim acceptasset: hunc in finem Carolus
Fride-

(*) Hos rumores de bello Turcis inferen-
do, non nisi per fraudem a Gallis fuisse spar-
sos testatur Odoricus Raynaldus, qui ad hunc
annum num. 10. & 11. hæc habet: *Factaban-
tur hæc ad deludendos fideles, qui amplificatam
Religionem cupiebant, ne illi Gallicis armis si-
ne impietatis nota sese opponerent, qua arte
nonnullos Gallos Reges maximo conscientia,
rerumque suarum damno usos, increpitosque a
Romanis Pontificibus, ac Deum in eos exem-
plum edidisse vidimus supra. Hanc quoque ar-
tem accusat in Carolo Comminæus, pollicum-
que hoc commentum tanquam pessimum damnat.
Hucusque Raynaldus.*